

medføre, skal jeg villig indrømme, at det er meget vanskeligt at have en Oversigt over, hvor store de ville blive, eftersom der jo ikke foreligger nogen Tuberkulosestatistik. I det Forslag, som den højtærede Justitsminister har forelagt i Landstinget, ere Udgifterne ved Desinfektion efter Dødsfald beregnede til ca. 50,000 Kr. om Aaret. Det er jo ikke nogen meget stor Udgift i Sammenligning med, hvad der vilde opnaas derved. Hvor store Udgifterne ville blive til Desinfektion efter Flytning, er det ganske umuligt at sige, men jeg tror ikke de ville blive saa overordentlig store. For hele Landets og den største Del af de smaa Provinsbyers Vedkommende ville de ikke blive meget store, det er ret sjældent, at Folk paa Landet flytte fra det ene Sted til det andet, og ogsaa i mindre Byer er det temmelig sjældent, saa jeg tror ikke, at disse Udgifter ville blive uoverkommelige. Men hvis man er bange for Udgiften, kan man jo, ligesom man har gjort ved Epidemiloven, give denne Lov en Paragraf om, at den kun gælder for en vis Aarrække, saa at man derigennem kan se, hvilke Resultater der opnaas, og hvor store Bekostninger der har været derved. Saa er der endelig en Ting, jeg kunde have haft lyst til at sætte ind i Loven; det var en lille Paragraf om, at der af Hensyn til det store Arbejde, der maatte blive paalagt Distriktslægerne gennem denne Lov, skulde ydes dem et Bederlag derfor. Det har jeg imidlertid med Vilje fundladt, for at det ikke skulde siges om denne Lov, at den i nogen Henseende var fremkommen for at begunstige Lægernes Stilling. Jeg tror, som sagt, at hele denne Lov har meget godt af at blive diskutert i dette Ting, saa bliver der slaaget til Lyd for denne Sag, som er af saa stor Betydning for vort Samfund, at den trænger til Drøftelse. Jeg tror absolut, at selv om vi kom dertil, at vi anvendte en meget stor Sum Penge til dette Djemed, vilde der derved for vort Samfund være opnaaet et saa stort Gode, at disse Penge ikke vare anvendte forgæves. Jeg skal derfor tillade mig foreløbig at anbefale Lovforslaget.

Th. Nielsen: Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, som jeg anser for at være en vigtig Sag, da den angaar en Sygdom, som er en af de farligste for Samfundet, og jeg desuagtet har nogle Udsettelser at gøre paa Lovforslaget, vil jeg dog paa Forhaand sige, at det ikke er, fordi jeg i og for sig er en Modstander af Lovforslaget i sin Helhed; tværtimod, jeg mener, at vi bør gøre alt, hvad vi kunne for at

forebygge denne Smittes Udbredelse. Men vi maa ogsaa tage Hensyn til, om de Ulemper og Byrder, vi paalægge Befolkningen, staa i Forhold til de Goder, der vindes. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som er saakendig paa dette Omraade, indrømmede selv, at det først er i de senere Aar, at Lægevidenskabens er kommen til det Resultat, den nu er kommen til, at Brystsyge eller Tuberkulose er smittefarlig. Jeg tror dog ikke, at den er bleven mere smittefarlig nu, end den har været for 30 Aar siden. For 30 Aar siden lød det anderledes fra Lægestandens Side, da mente man, som den ærede Ordfører ogsaa udtalte, nærmest, at Sygdommen var arvelig, i alt Fald kun smittebærende for den, der kom i nærmere Berøring og længere Samliv med den syge. Jeg vil nu sige, at jeg har Erfaring i saa Henseende, thi derlign det var smittefarligt at dele enten Seng eller Bærelse med en, der led af denne Sygdom, saa havde jeg haft Smitten for lang Tid siden. Om det Lovforslag, der her foreligger, mener jeg, at det, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil medføre saa store Vanskeligheder og Ulemper og saa store Udgifter, at næppe nogen paa Forhaand kan overstue dem, og at man for at paalægge alle disse Ulemper maa være paa det rene med, om det virkelig er tilstrækkelig nødvendigt. Jeg skal tillade mig at omtale § 4 — jeg skal ikke læse Paragraffen op, men blot henvise til, at hvis ingen Læge har haft regelmæssigt Tilsyn med den syge — og vi vide jo godt, at der er mange brystsyge, der slet ikke søge Læge — skal vedkommende Husejer gøre Anmeldelse til Distriktslægen senest 8 Dage efter Dødsfaldet eller Flytningen. Det er navnlig Bestemmelsen ved Flytning, som jeg mener vil volde Ulemper. Husk paa alle disse Familier, hvori der er Medlemmer, der lide af Brystsyge eller Tuberkulose, og som ikke ere saa heldigt stillede, at de selv have Hus og Hjem, men maa leje sig ind. Hvorledes ville disse stakkels Familier blive stillede, dersom denne Paragraf bliver vedtagen, som den er? Hvor mangan Husejer vilde i Grunden tage en saadan Familie i sit Hus, naar han vidste, at dette vilde medføre den Ulempe, at hans Lejlighed, naar Familien flyttede, skulde desinficeres inden 8 Dage, eller inden andre maatte tage Lejligheden i Besiddelse. Nu er det jo saaledes i Provinserne, at Lejetiden er halvaarlig, fra Flyttedag til Flyttedag, og efter dette Forslag ville saaledes de fleste Ejere saa deres Lejligheder til at staa ledige i et halvt Aar. Paa Flyttedagen skulle Beboerne jo nemlig flytte